

א. ברוסקוביץ
ב. בן-חיים
ג. לברי
ד. סמואל בסקי

רח' גורדון 79
תל-אביב

10.12.43

לכבוד

אדוני העורך,

אנו החיים, קומפוזיטורים יהודים מתושבי ארץ-ישראל, רואים את עצמנו באלפים למנות אל כב' בדבר מאמרו של ד. רוזנליו, אשר הופיע בעתונכם פיוט. לא יכולנו לעבור בשתיקה על תוכן המאמר, ואנו מבקשים את כב' לפרסם ברבים את חזת-דעתנו.

מר רוזנליו מתקיף חריפות את שוטסקוביץ, ושבעי הדבר, כי הקורא המשותף שאל את עצמו: מי כאן בעצם צדק - ארנודו שוטסקוביץ, סרגיי קוסביצקי, מוסיקאים אחרים בעלי שם עולמי ואף אנחנו הקומפוזיטורים הארץ-ישראלים בעניות דעתנו, אשר העריכו את פרי עטו של שוטסקוביץ כיצירה מעטה-ידי-אמן בעלת היקף ומעוף - או מר רוזנליו המגטל אותה במתי יד אחת.

בודאי, התקורת של מר רוזנליו איננה עלולה להביא נזק כל שהוא ליצירה הגדולה של שוטסקוביץ ואף לא לקומפוזיטור עצמו. אולם כבוד הארץ דורש, כי יצירה זו, שבכל קצויה תכל גמרו עליה את החלל, ואשר הוגשה לנו כשי מטעם ברית המועצות - תזכה גם ליחס הוגן מטעם בן-אדם המופיע כמבקר מוסיקלי באחד העתונים הגדולים שלנו.

כל סימפוזיה חדשה מעונה לימוד מעמיק ומחצוץ, והסימפוזיה "לנינגרד" לשוטסקוביץ - על אחת כמה וכמה. בראה לנו על כן למוזר ביותר, כי מיד לאחר אחת או שתי הצגות של סימפוזיה זו פרשה לעצמו המבקר המוסיקלי לפרסם ברבים מסק-דין על איכותה. אנו דוחים בכל תוקף בקורת מוסיקלית המעשית בדרך זו, ואסי-רי תודה נהיה לכב', את יטיק את כל המסקנות ממחאתנו הנמרצת. אם ידרש הדבר - מוכנים אנו להוכיח במומבי את צדקת דברינו ולבטח את כל טענותינו.

בתודה מראש ובכבוד רב

א. ברוסקוביץ
ב. בן-חיים
ג. לברי
ד. סמואל בסקי

1003 118K 1115